

Dosarul nr. 2rac-216/22
2-21001021-01-2rac-14092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Sușchevici)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău)

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „PAPIRCART & CO”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „FINPLAST-PRIM” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „PAPIRCART & CO” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „PAPIRCART & CO”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu și a fost menținută hotărârea din 18 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 04 ianuarie 2021 Societatea cu Răspundere Limitată „FINPLAST-PRIM”, reprezentată de avocatul Roman Ocerednîi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „PAPIRCART & CO” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, a livrat către SRL „PAPIRCART & CO” marfă-maculatură.

A menționat că, în conformitate cu raporturile contractuale, SRL „FINPLAST-PRIM” s-a obligat să transmită în proprietatea SRL „PAPIRCART & CO” marfă-maculatură, iar ultima s-a obligat să achite prețul conform facturilor.

Reclamanta a comunicat că, și-a îndeplinit obligațiile sale și a livrat marfa

solicitată către SRL „PAPIRCART & CO” conform facturilor: AAH2362828 din 05 februarie 2020 în sumă de 26 184 lei; AAH2362864 din 28 februarie 2020 în sumă de 7 956 lei; AAH2362878 din 10 martie 2020 în sumă de 25 656 lei și AAH2362896 din 24 martie 2020 în sumă de 6 468 lei.

A precizat că, conform actului de verificare SRL „PAPIRCART & CO” a înregistrat o datorie în sumă de 61 772,73 lei.

Reclamanta a susținut că, a expediat în adresa pârâtei o somație, prin care a solicitat achitarea datoriilor existente în termen de 7 zile, însă somația a fost restituită cu mențiunea nereclamat, din care considerent a fost publicată notificarea cu privire la necesitatea achitării datoriilor în Monitorul Oficial nr. 344-351 din 18 decembrie 2020.

A specificat că, SRL „PAPIRCART & CO” nu și-a îndeplinit obligațiile sale, prin ce a încălcat prevederile art. 858 alin. (2) din Codul civil.

Reclamanta a mai invocat că, în conformitate cu contractul de asistență juridică încheiat cu avocatul Roman Ocerednîi a suportat cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

A solicitat reclamanta, încasarea din contul SRL „PAPIRCART & CO” în beneficiul SRL „FINPLAST-PRIM” a datoriei pentru marfa livrată în mărime de 61 772,73 lei și compensarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 1 854 lei și asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărârea din 18 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea s-a admis. S-au încasat din contul SRL „PAPIRCART & CO” în beneficiul SRL „FINPLAST-PRIM” datoria în mărime de 61 772,73 lei, cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 5 000 lei și taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 1 854 lei, iar în total suma de 68 626,73 lei.

La 23 martie 2022, SRL „PAPIRCART & CO”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termen, admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea în partea ce ține de încasarea sumei în mărime de 39 483 lei.

Prin încheierea din 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea SRL „PAPIRCART & CO”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu cu privire la repunerea în termenul legal al apelului și s-a repus SRL „PAPIRCART & CO” în termenul legal de declarare a apelului împotriva hotărârii din 18 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „PAPIRCART & CO”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu și s-a menținut hotărârea din 18 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanța de apel considerat justă hotărârea primei instanțe, prin care s-a admis acțiunea, fiind constatat faptul că, SRL „FINPLAST-PRIM” și-a îndeplinit obligațiile sale, a livrat marfa solicitată către SRL „PAPIRCART & CO” conform facturilor: AAH2362828 din 05 februarie 2020 în sumă de 26 184 lei; AAH2362864 din 28 februarie 2020 în sumă de 7 956 lei; AAH2362878 din 10 martie 2020 în sumă de 25 656 lei și AAH2362896 din 24 martie 2020 în sumă de 6

468 lei, iar potrivit actului de verificare SRL „PAPIRCART & CO” a înregistrat față de SRL „FINPLAST-PRIM” o datorie în sumă de 61 772,73 lei.

Instanța de apel a apreciat critic afirmațiile, precum că data de 01 martie 2019, între SRL „FINPLAST-PRIM” și SRL „PAPIRCART & CO” din greșeală a fost semnată factura fiscală Seria WB nr. 3129720 în sumă de 39 483 lei, iar marfa indicată în factura respectivă nu a fost livrată de către furnizor, împrejurări ce au dus la anularea facturii Seria WB Nr. 3129720, de către administratorul SRL „PAPIRCART & CO”, Veaceslav Buinovschi.

Or, faptul nelivrării mărfii nu a fost probat și mai mult decât atât, abia în anul 2022, SRL „PAPIRCART & CO” a invocat că nu a primit marfa conform facturii menționate, deși factura a fost semnată de ambele părți, fiind aplicată și ștampila întreprinderilor.

De asemenea, s-a remarcat că în ședința de judecată, partea reclamantă a recunoscut că între SRL „PAPIRCART & CO” și SRL „FINPLAST-PRIM”, există relații comerciale de lungă durată, fiind înregistrate multiple tranzacții. De aceea, instanța de apel a considerat că pare dubios, că SRL „PAPIRCART & CO” nu a notificat SRL „FINPLAST-PRIM” despre anularea facturii, precum și nu a înaintat careva obiecții. Totodată, SRL „PAPIRCART & CO” nu a solicitat anularea facturii în modul corespunzător, or, odată emisă aceasta produce efecte juridice, anulând-o din propria inițiativă.

Instanța de apel a menționat că, faptul invocat de SRL „PAPIRCART & CO” că nu i-a fost livrată marfa conform facturii Seria WB nr. 3129720 din 01 martie 2019, nu poate fi reținut, deoarece pe factura în cauză se regăsește semnătura administratorului, fără careva obiecții.

Totodată, s-a punctat că, din anul 2019 până în prezent, doar după înaintarea acțiunii în instanța de judecată de către SRL „FINPLAST-PRIM”, SRL „PAPIRCART & CO” invocă nelivrarea mărfii, însă pe parcursul a mai mult de 3 ani de zile, obiecții referitor la marfa conform facturii din 01 martie 2019, nu au fost. Astfel, să nu fi fost livrată marfa în anul 2019 cum susține SRL „PAPIRCART & CO”, acesta urma pe parcursul a 3 ani de zile să solicite livrarea mărfii sau anularea facturii, însă acest lucru nu a fost efectuat, iar marcarea facturii așa cum a fost prezentată, nu anulează efectele juridice ale acesteia.

Instanța de apel a mai reținut că, este lipsită de temeinicie și afirmația cu privire la faptul că SRL „PAPIRCART & CO” a mizat pe buna-credință a SRL „FINPLAST-PRIM”, or, având în vedere suma destul de impunătoare, aceasta urma să întreprindă careva acțiuni, în vederea clarificării situației. Mai mult, în calitate de administrator SRL „PAPIRCART & CO”, având în vedere domeniul de activitate, cunoaște cu certitudine procedura de primire-predare a mărfii, posibilitatea înaintării obiecțiilor, modul de înregistrare a evidenței contabile și modalitatea de anulare a unei facturi.

În continuare, s-a mai notat că nu poate fi reținut nici actul din 31 decembrie 2020, prezentat de SRL „PAPIRCART & CO”, în care unipersonal a indicat datele tranzacțiilor. Actul întocmit unipersonal contravine însuși facturilor fiscale, care au fost semnate de către directorul SRL „PAPIRCART & CO” în anul 2019, fără careva obiecții.

La 26 august 2022, SRL „PAPIRCART & CO”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă în partea încasării sumei de 39 483 lei.

În motivarea recursului recurenta a indicat că, nu este de acord cu hotărârea instanțelor de judecată ierarhic inferioare în parte ce ține de încasarea sumei de 39 483 lei, or, condiția obligatorie a contractului de vânzare-cumpărare este remiterea bunului de la vânzător la cumpărător concomitent cu actele de însoțire a bunului, acte care nu se regăsesc la materialele cauzei, iar factura fiscală seria WB nr. 3129720 în sumă de 39 483 lei a fost semnată din greșeală.

A menționat că, relațiile comerciale de ordinul sutelor de mii de lei și de lungă durată între părți urmau a fi apreciate în favoarea recurentei în ansamblu cu toate probele, și anume copia facturii fiscale anulate de către administratorul SRL „PAPIRCART & CO”, care este exemplarul nr. 1, exemplar ce conform destinației și mențiunii urmează să fie deținut de către furnizor, adică de către intimată.

Recurenta a susținut că, divergența dintre actul de verificare a decontărilor prezentat de SRL „FINPLAST-PRIM” și actul de verificare prezentat de SRL „PAPIRCART & CO” este că, SRL „FINPLAST-PRIM” a înregistrat la pct. nr. 13 anume această factură fiscală din 01 martie 2019, pentru care nu a fost livrată marfa. Astfel, intimata a tănuțit aproximativ 3 ani intențiile contrare bunei voințe, până nu și-a creat împrejurări favorabile de a încasa suma de bani pentru care nu a livrat marfă, iar scopul adevărat al acestui litigiu este răzbunarea administratorului SRL „FINPLAST-PRIM” pe administratorul SRL „PAPIRCART & CO”.

Prin notificarea din 14 septembrie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 123).

Prin referința din 11 octombrie 2022, SRL „FINPLAST-PRIM”, reprezentată de avocatul Roman Ocerednîi a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal, copia deciziei contestate la 22 iunie 2022 (f.d. 114), însă lipsesc date privind recepționarea acesteia.

Astfel, recursul declarat la 26 august 2022 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „PAPIRCART & CO”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de SRL „PAPIRCART & CO”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „PAPIRCART & CO”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „PAPIRCART & CO”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic